

Sygn. akt: XII C 100/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach XII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Sznajder
Protokolant:	Katarzyna Zegartowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Funduszu (...) w K.

przeciwko R. P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 113.610,18 (sto trzynaście złotych sześćset dziewięć i 18/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 71.449,98 (siedemdziesiąt jeden tysięcy czterysta czterdzieści dziewięć i 98/100) złotych od dnia 25 lipca 2013 roku;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.698 (pięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XII C 100/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 25 lipca 2013 roku do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie powód (...) Fundusz (...) w K. domagał się zasądzenia od pozwanego R. P. kwoty 113.610,18 zł z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 71.449,98 zł od dnia 25 lipca 2013 roku.

Uzasadniając żądanie wskazał, iż pozwany zawarł z (...)Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 21 sierpnia 2008 roku umowę nr(...)na mocy której zobowiązał się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i Regulaminie Udzielania Kredytów i Pożyczek/wydawania i używania kart kredytowych (...)Bank. W związku z nie uregulowaniem w terminie zaległości Bank wypowiedział umowę oraz wezwał pozwanego do zapłaty, a zatem wierzytelność dochodzona pozwem wymagalna jest od dnia 3 marca 2011 roku. W związku z brakiem spłaty bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który po zaopatrzeniu go klauzulą wykonalności został dołączony do wniosku o wszczęcie przeciwko pozwanemu postępowania egzekucyjnego. Pomimo prowadzonych działań windykacyjnych pozwany nie uregulował należności. . Ostatnią czynności podjętą przez komornika było wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. W dniu 7 czerwca 2013 roku (...) Bank S.A. zbył wierzytelność wynikającą ze wskazanej wyżej umowy na powoda, o

czym pozwany został poinformowany pismem z dnia 21 czerwca 2013 roku. Jednocześnie powód wezwał pozwanego do zapłaty (k.3-6, k.30-49).

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 23 września 2013 roku uwzględnił powództwo w całości (k.7).

Na skutek złożonego przez pozwanego sprzeciwu Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 20 lutego 2014 roku stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę nakazu zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy tut. Sądowi (k.22).

W złożonym sprzeciwie pozwany zarzucił brak podstawy faktycznej i prawnej dochodzonego przez powoda roszczenia, polegający na niewykazaniu przez powoda, że pomiędzy stronami istniał jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy, tym samym, że istnieje zobowiązanie o dochodzonej pozwem wysokości, brak podstawy faktycznej i prawnej dochodzonego roszczenia polegający na niewykazaniu przez powoda wysokości dochodzonego przez niego roszczenia, brak legitymacji czynnej po stronie powoda, a nadto brak wymagalności dochodzonego roszczenia i jego przedawnienie. W toku procesu zarzucił również, że w ogóle nie doszło do zawarcia umowy pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany zaprzeczył, iż jest dłużnikiem powoda oraz że jego zobowiązanie wynika z zawartej na piśmie umowy kredytu, która powołana została w pozwie przez powoda oraz że nie wywiązał się z jakichkolwiek zobowiązań na rzecz powoda. Dodał, że powód nie przedstawił żadnego dokumentu potwierdzającego istnienie zobowiązania, nie otrzymał żadnego pisma, którego treść wskazywałaby na wymagalność zobowiązania. Zakwestionował również treść oraz autentyczność wszelkich dokumentów, na które powołuje się powód jak również autentyczność umowy kredytu oraz umocowanie osób, które również ją w imieniu banku zawarły z pozwanym. Podnosząc iż to powód obowiązany jest udowodnić realnie istniejącego zobowiązania oraz jego wymagalność dodał, iż nie może być obciążony obowiązkiem udowodnienia, że nie jest zadłużony u powoda albowiem to powód winien wykazać, że pozwany zawarł z nim umowę, która na dzień wytoczenia powództwa jest ważna. Podniósł również zarzut przedawnienia roszczenia (k.13 – 20, k.55-60). Dodatkowo wskazał, iż cesja wierzytelności została zawarta pod warunkiem zawieszającym – zapłaty przez powoda ceny najpóźniej w dacie zamknięcia transakcji. Pozwany zakwestionował, iż kwota została zapłacona przez powoda na rzecz poprzednika prawnego albowiem powód nie przedłożył dokumentów celem wykazania, że rzeczywiście doszło do ziszczenia się warunku zawieszającego co w konsekwencji w ocenie pozwanego wskazuje, że powód nie wykazał aby skutecznie nabył wierzytelność, a co za tym idzie, że legitymuje się czynnie w niniejszym postępowaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 sierpnia 2008 roku w Z. pomiędzy R. P. (pożyczkobiorcą) a (...) Bankiem spółką akcyjną z siedzibą we W. została zawarta umowa pożyczki nr (...) w oparciu o którą, na wniosek pożyczkobiorcy, bank udzielił pożyczki w kwocie 104.220.95 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w 60 ratach, które będą płatne w kwotach i terminach określonych w harmonogramie spłat, z tym że ostatnia rata wyrównawcza miała być płatna do dnia 27 sierpnia 2013 roku. Strony uzgodniły, iż spłaty będą zaliczane w następującej kolejności na opłaty i prowizje z tytułu prowadzenia konta osobistego, koszty windykacji, odsetki karne, odsetki umowne od kapitału przeterminowanego, kapitał przeterminowany, odsetki umowne raty bieżące, kapitał raty bieżącej. W przypadku niewykonania przez pożyczkobiorcę zobowiązań wynikających z umowy zobowiązany on będzie do zapłaty na rzecz banku opłat za wysyłanie monitów (wezwań do zapłaty), windykacyjne wizyty terenowe, wysyłanie wypowiedzenia umowy pożyczki oraz opłaty administracyjnej za pozyskanie danych w wysokości określonej w Tabeli Opłat i Prowizji pożyczki (tabeli). W przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności bank wezwie pożyczkobiorcę korespondencyjnie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. W przypadku, gdy pożyczkobiorca nie ureguluje zaległości w terminie bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia. Pożyczkobiorca upoważnił bank

do wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty zadłużenia 312.662,85 zł, z możliwością wystąpienia o nadanie klauzuli wykonalności do dnia 27 sierpnia 2016 roku (umowa pożyczki, k.33-35).

Dnia 4 stycznia 2012 roku (...) Bank S.A. z siedzibą we W. złożył do Sądu Rejonowego w Zabrze wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu na podstawie art. 96 i nast. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe w dniu 18 grudnia 2011 roku przez (...) Bank S.A. przeciwko dłużnikowi R. P.. W treści wniosku podniósł, iż z uwagi na niedokonywanie wpłat zgodnie z umową doszło do wypowiedzenia umowy, w związku z czym wobec dłużnika przysługuje wnioskodawcy wierzytelność wymagalna w kwocie 87.404,72 zł z dalszymi odsetkami umownymi od kwoty 71.449,98 zł. Odsetki umowne naliczone od dnia 27 października do dnia 3 marca 2011 roku wynoszą łącznie 2.408,25 zł, a odsetki karne naliczone od dnia 4 kwietnia 2011 roku do dnia 17 grudnia 2011 roku 13.546,49 zł. Wnioskodawca złożył oświadczenie, iż roszczenie wynikające ze zobowiązania dłużnika jest wymagalne i egzekucja ma być prowadzona na rzecz (...) Banku S.A. Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2012 roku Referendarz Sądowy A. P. w Sądzie Rejonowym w Zabrze w sprawie o sygn. akt VIII Co 118/12 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 18 grudnia 2011 roku wystawionemu przez (...) Bank spółkę akcyjną z siedzibą we W. przeciwko dłużnikowi R. P. w zakresie należności pieniężnych objętych tym tytułem z ograniczeniem jego odpowiedzialności do kwoty 312.662,85 zł (dokumenty znajdujące się w aktach VIII Co 118/12 w postaci wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, bankowego tytułu egzekucyjnego).

W dniu 14 czerwca 2012 roku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze M. G. wpłynął wniosek wierzyciela (...) Bank S.A. przeciwko dłużnikowi R. P. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Należność wierzyciela wynosiła 71.449,98 zł tytułem kapitału, 2.408,25 zł tytułem odsetek umownych, 21.075,93 zł odsetek karnych, z tym że wierzyciel ograniczył swoje roszczenia do kwoty 312.662,85 zł. Dnia 18 czerwca 2012 roku wierzyciel wystosował do dłużnika zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i wezwanie do zapłaty zadłużenia, które zostało doręczone dłużnikowi osobiście w dniu 26 czerwca 2012 roku. Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zabrze M. K. w oparciu o art. 825 k.p.c. umorzył wszczęte postępowanie egzekucyjne i zwrócił wierzycielowi tytuł wykonawczy w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego z dnia 18 grudnia 2011 roku (dokumenty znajdujące w aktach egzekucyjnych o sygn. KM 3908/13 w szczelności w postaci wniosku egzekucyjnego, zawiadomienia o toczącej się egzekucji, zawiadomienia o dokonanych zajęciach, postanowienia o umorzeniu egzekucji).

W dniu 7 czerwca 2013 roku pomiędzy (...) Bankiem spółką akcyjną z siedzibą we W. a (...) Funduszem(...) w K. została zawarta umowa przelewu wierzytelności, która została poprzedzona zawartą dnia 24 maja 2013 roku przedwstępną umową sprzedaży portfela wierzytelności niepracujących, w oparciu o którą sprzedający, tj. (...) Bank S.A. zobowiązał się do sprzedania kupującemu wszystkich wierzytelności a kupujący zobowiązał się do ich nabycia. Umowa ta została podpisana przez J. N. (sprzedający) i J. L., a podpisy pod umową zostały złożone obecności notariusza K. K.. Umocowanie dla J. N. wynikało z pełnomocnictwa udzielonego dnia 5 czerwca 2013 roku we W. z podpisami poświadczonymi dnia 6 czerwca 2013 roku przez notariusza K. K., natomiast umocowanie dla J. L. wynikało z pełnomocnictwa udzielonego dnia 14 maja 2013 roku w K., z podpisami poświadczonymi dnia 14 maja 2013 roku przez notariusza R. C. (k.36-39).

Wysokość wierzytelności kapitałowych na dzień 7 czerwca 2013 roku po uwzględnieniu należności wpłaconych przez pozwanego wynosiła 71.449,98 zł (k.76-79).

Pismem z dnia 21 czerwca 2013 roku (...) Bank S.A. z siedzibą we W. poinformował pozwanego, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 7 czerwca 2013 roku wierzytelność z tytułu zaległości dotyczącej kredytu (...) została sprzedana na rzecz (...) Funduszu (...)w K. (k.41).

Pismem z dnia 21 czerwca 2013 roku (...) Bank S.A. działając w imieniu wierzyciela (...)Fundusz (...) w K. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 112.519,83 zł pod rygorem dochodzenia zadłużenia na drodze postępowania sądowego, a następnie egzekucyjnego (k.40).

W dniu 24 czerwca 2013 roku został zawarty aneks do umowy przelewu wierzytelności zawartej dnia 7 czerwca 2013 roku a poprzedzonej przedwstępną umową sprzedaży portfela Wierzytelności Niepracujących z dnia 24 maja 2013 roku. W punkcie 1.1 umowy Sprzedający, tj. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. potwierdził otrzymanie skorygowanej ceny w Dacie Zamknięcia Transakcji (tj. w dniu 7 czerwca 2013 roku). W związku z powyższym Strony potwierdziły, iż wierzytelności przeniesione, które zostały przedstawione w załączniku 1 do Umowy przelewu zostały przeniesione na kupującego w Dacie Zamknięcia Transakcji (tj. w dniu 7 czerwca 2013 roku) ze skutkiem od tej daty. Załącznik do Aneksu zawiera kompletny wykaz wierzytelności przeniesionych na kupującego zgodnie z umową przelewu. Aneks został podpisany przez J. N. (sprzedający) i J. L., a podpisy pod umową zostały złożone obecności notariusza K. K.. Umocowanie dla J. N. wynikało z pełnomocnictwa udzielonego dnia 5 czerwca 2013 roku we W. z podpisami poświadczonymi dnia 6 czerwca 2013 roku przez notariusza K. K. (k.86, k.110-118), natomiast umocowanie dla J. L. wynikało z pełnomocnictwa udzielonego dnia 14 maja 2013 roku w K., z podpisami poświadczonymi dnia 14 maja 2013 roku przez notariusza R. C. (k.37-39, k.85, k.43). Z dołączonego do aneksu załącznika wynika, że przedmiotem przelewu była m.in. należność R. P. wynikająca z umowy o kredyt gotówkowy (...) zawartej dnia 21 sierpnia 2008 roku opiewającej na kwotę 112.087,22 zł (k.38-39). Na wymagalne roszczenie składa się kapitał w wysokości 71.449,98 zł (k.118), odsetki umowne w wysokości 2.408,25 zł naliczone od wykorzystanego kapitału zgodnie z § 1 pkt 5 umowy pożyczki zgodnie z harmonogramem spłat od dnia 26 czerwca 2009 roku do dnia postawienia umowy w stan natychmiastowej wymagalności, tj. 25 lipca 2013, odsetki karne w wysokości 39.338,12 zł obliczone zgodnie z zapisem § 2 pkt 9 umowy od kwoty kapitału zapadłego w wysokości 71.449,98 zł od dnia 30 kwietnia 2010 roku do dnia 25 lipca 2013 roku (k.104v-105). Wysokość oprocentowania od zadłużenia przeterminowanego liczonego jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP ustalona została w oparciu o uchwały Rady Polityki Pieniężnej wydawane w oparciu o treść art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (k.71-73, k.76-79, k.104-107, k.115-118).

Wskazany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w granicach wniosków dowodowych stron oparciu o powołane wyżej i dołączone do akt dokumenty, którym Sąd w całości dał wiarę. Poza podnoszonymi zarzutami kwestionującymi zarówno istnienie jak i wysokość zobowiązania pozwany nie wykazał bowiem zasadności żadnego ze swoich twierdzeń oświadczając, iż nie będzie wskazywać żadnych dowodów na ich poparcie (zapis protokołu rozprawy z dnia 18 marca 2015 roku, 00:06:27).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, a argumenty pozwanego były jedynie gołosłownymi twierdzeniami podniesionymi na potrzeby procesu i nie znajdującymi potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. W świetle zgromadzonego w toku sprawy materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że pomiędzy pozwanym, a (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. doszło do zawarcia umowy pożyczki jak również, iż wierzytelność przysługująca bankowi z tytułu tej pożyczki została na podstawie umowy przelewu wierzytelności przeniesiona na powoda, o czym dłużnik (pozwany) został powiadomiony. Nie ulega również wątpliwości, że dłużnik nie wywiązał się ze spłaty zaciągniętego zobowiązania.

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Natomiast stosownie do treści art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Pozwany podniósł, iż po stronie powodowej występuje brak legitymacji czynnej ponieważ powód nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności, a jedynie pojedynczy dokument opatrzony datą, z którego wynika, że stanowi on umowę przelewu, która została zdefiniowana w umowie przedwstępnej. Z treści tego dokumentu nie wynika, kiedy przedmiotowa umowa została zawarta. Dodatkowo wskazał, iż cesja wierzytelności została zawarta pod warunkiem

zawieszającym – zapłaty przez powoda ceny najpóźniej w dacie zamknięcia transakcji. Pozwany zakwestionował, iż kwota została zapłacona przez powoda na rzecz poprzednika prawnego albowiem powód nie przedłożył dokumentów celem wykazania, że rzeczywiście doszło do ziszczenia się warunku zawieszającego co w konsekwencji w ocenie pozwanego wskazuje, że powód nie wykazał aby skutecznie nabył wierzytelność, a co za tym idzie, że legitymuje się czynnie w niniejszym postępowaniu.

Podniesiony zarzut nie zasługuje jednak na uwzględnienie ponieważ w aktach znajduje się potwierdzona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika reprezentującego powoda umowa przelewu wierzytelności z 7 czerwca 2013 roku zawarta pomiędzy (...) Bankiem spółką akcyjną z siedzibą we W. a (...) Funduszem (...) w K., która została poprzedzona zawartą dnia 24 maja 2013 roku przedwstępną umową sprzedaży portfela wierzytelności (k.36-39). Ze znajdującego się natomiast w aktach sprawy na k. 37 aneksu do umowy przelewu zawartego dnia 24 czerwca 2013 roku w punkcie 1.1 sprzedający, tj. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. potwierdził otrzymanie Skorygowanej Ceny w Dacie Zamknięcia Transakcji (tj. w dniu 7 czerwca 2013 roku). W związku z powyższym Strony umowy, tj. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. i (...) Fundusz (...) potwierdziły, iż Wierzytelności Przeniesione, które zostały przedstawione w Załączniku 1 do Umowy Przelewu zostały przeniesione na Kupującego tj. (...) w Dacie Zamknięcia Transakcji (tj. 7 czerwca 2013 roku) ze skutkiem od tej daty. Dodatkowo w punkcie 1.2 Sprzedający, tj. (...) Bank S.A. potwierdził saldo zadłużenia w odniesieniu do każdej z wierzytelności przeniesionych na dzień 7 czerwca 2013 roku przedstawionych w załączniku do aneksu jak również strony uzgodniły, iż załącznik do aneksu zawiera kompletny wykaz wierzytelności przeniesionych na kupującego.

Z treści oświadczeń zawartych zarówno w Umowie, w Załączniku jak i w aneksie do niej wynika w sposób jednoznaczny, że cena została przez powoda uiszczona, a zatem, iż warunek określony w umowie przedwstępnej został spełniony. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oświadczył również, iż Wierzytelności Przeniesione, które zostały przedstawione w Załączniku 1 do Umowy Przelewu zostały przeniesione na Kupującego tj.(...) w Dacie Zamknięcia Transakcji (tj. 7 czerwca 2013 roku) ze skutkiem od tej daty podniesiony zatem argument pozwanego o braku legitymacji czynnej nie zasługuje na uwzględnienie. Poprzednik prawny powoda oświadczył również, iż wskazane w załączniku 1 do umowy wierzytelności są wymagalne. Brak jest w ocenie Sądu, w świetle oświadczeń stron umowy, obowiązku przedstawienia przez powoda dowodu uiszczenia ceny w postaci potwierdzenia przelewu jej uiszczenia bądź też pokwitowania. Oświadczenie złożone przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W. o uiszczeniu przez powoda ceny w Dacie Zamknięcia Transakcji, w ocenie Sądu, stanowi pokwitowanie otrzymania tej ceny, a wyraźne stwierdzenie, iż „iż wierzytelności przeniesione, które zostały przedstawione w załączniku 1 do Umowy przelewu zostały przeniesione na kupującego w Dacie Zamknięcia Transakcji (tj. w dniu 7 czerwca 2013 roku) ze skutkiem od tej daty” jednoznacznie potwierdza uiszczenie ceny oraz bezwarunkowe przeniesienie wierzytelności określonych w załączniku 1.

Załączony do pozwu wierzytelny odpis załącznika do aneksu do umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 roku (k. 37) jednoznacznie wskazuje, z jakiego tytułu oraz w jakiej wysokości została przeniesiona na powoda wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. we W. wobec pozwanej (vide: kolumna 2 – dane personalne, kolumna 5 – rodzaj i numer umowy, kolumna 6 - data zawarcia umowy, kolumna 7 – wysokość niespłaconego kapitału, kolumna 10 - całkowita kwota przelanej wierzytelności). Za zasadną należy uznać argumentację strony powodowej, iż oryginał umowy cesji wraz z załącznikami zawierający kilkanaście tysięcy stron z uwagi na zawarte w nim dane objęty jest tajemnicą bankową oraz obowiązek ochrony danych osobowych, których powód obowiązany jest dochować. Dlatego też za wystarczające należy uznać przedłożenie przez powoda wyciągu z wskazanych dokumentów zawierających zakreślenia i zaciemnienia odnotowane przez notariusza w zakresie odnoszącym się do umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 roku (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 czerwca 2014 r. V ACz 577/14). Nadto wbrew obowiązkowi pozwany w sposób skuteczny nie zakwestionował prawdziwości poświadczenia złożonego przez notariusza, zgodnie z którym dołączone do akt dokumenty stanowiły wyciągi z umowy przelewu zawartej dnia 7 czerwca 2013 roku w W., sporządzonej w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi przez notariusza K. K. wraz z omówionymi zaciemnieniami oraz wyciągi z aneksu do umowy i przelewu i załącznika do aneksu zawartego dnia 24 czerwca 2013 roku we W. sporządzonego w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi przez notariusza K. K. wraz z omówionymi zaciemnieniami (k.39).

Chybiony również okazał się argument pozwanego o braku umocowania do podpisania umowy przelewu jak i aneksu do niej. Jak wynika z treści pełnomocnictwa udzielonego dnia 5 czerwca 2013 roku przez (...) Bank spółkę akcyjną z siedzibą we W. reprezentowanego przez A. (...) B. M. D. i M. C. J. N. była ona umocowana zarówno do podpisania Umowy Przelewu zdefiniowanej w Przedwstępnej Umowie Sprzedaży Portfela Wierzytelności Niepracujących z dnia 24 maja 2013 roku, która zostanie zawarta pomiędzy (...)bankiem oraz (...) Funduszem(...) jak i do aneksu do Umowy Przelewu przewidzianego w punkcie 10.2.1e Przedwstępnej Umowie Sprzedaży Portfela Wierzytelności Niepracujących z dnia 24 maja 2013 roku zawierającego m.in. uaktualnienie danych zawartych w Załączniku nr 1 do Umowy Przelewu (k.86,k.108). Podpisy pod pełnomocnictwem zostały złożone w obecności notariusza K. K., zgodnie z zasadami reprezentacji spółki zawartymi w rejestrze przedsiębiorców, z którego informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pobraną na podstawie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym rejestrze Sądowym (Dz.U.2007, nr 168, poz. 1186 z późn. zm.) według stanu na dzień 24 maja 2013 roku przedłożono przy dokonywaniu czynności składania podpisu (k.108 verte) jak również ze złożonego do akt sprawy odpisu pełnego KRS (k.110-114). Natomiast z pełnomocnictwa udzielonego J. L. (k.85, k.109) dnia 14 maja 2013 roku w imieniu powoda reprezentowanego przez M. S. i M. M. wynika umocowanie do podpisania zarówno przedwstępnej umowy sprzedaży puli wierzytelności w łącznej kwocie do 1.597.100.000 zł, przyrzeczonej umowy sprzedaży oraz zmiany załącznika nr 1 do przyrzeczonej umowy sprzedaży. Podpisy pod pełnomocnictwem zostały poświadczane dnia 14 maja 2013 roku przez notariusza R. C. (k.36 verte). Umocowanie M. S. i M. M. wynika ze sposobu reprezentacji funduszu wskazanego w wyciągu z dnia 22 lipca 2013 roku z rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie (k.43).

W ocenie Sądu nie budzi również wątpliwości, iż roszczenie powoda istnieje i jest wymagalne. Z dołączonej do akt umowy zawartej 21 sierpnia 2008 roku w Z. pomiędzy R. P. (pożyczkobiorcą) a (...) Bankiem spółką akcyjną z siedzibą we W. umowy pożyczki nr (...) wynika jednoznacznie, iż na wniosek pożyczkobiorcy, bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 104.220.95 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w 60 ratach, które będą płatne w kwotach i terminach określonych w harmonogramie spłat, z tym że ostatnia rata wyrównawcza miała być płatna do dnia 27 sierpnia 2013 roku. W ocenie Sądu termin spłaty i wymagalności każdej z rat pożyczki został wskazany w harmonogramie spłaty. Do postawienia w stan wymagalności każdej z rat nie jest konieczne wypowiedzenie umowy oraz jego doręczenie pożyczkobiorcy, gdyż każda z rat staje się wymagalna z upływem wskazanego w harmonogramie terminu. Z treści samej umowy wynika termin spłaty pożyczki i wymagalności każdej z rat, w tym również termin płatności ostatniej raty. Brak zatem podstaw do uznania, iż nieprzedłożenie dowodu doręczenia pozwanemu wypowiedzenia umowy skutkuje niewykazaniem wymagalności dochodzonego roszczenia /por. wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach, sygn. akt II Ca 622/14/. Ponadto zauważyć należy, że umowa zawarta była na czas określony i termin spłaty ostatniej raty miał nastąpić w dniu 27 sierpnia 2013 roku.

Również argumentacja pozwanego o braku wykazania wysokości dochodzonego roszczenia nie zasługuje na uwzględnienie. Wysokość należności wynika bowiem z treści wystawionego bankowego tytułu wykonawczego, wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, wniosku do Komornika Sądowego o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, z umowy przelewu wierzytelności oraz załącznika do aneksu do umowy przelewu z dnia 24 czerwca 2013 roku (k.38), który jednoznacznie wskazuje, z jakiego tytułu oraz w jakiej wysokości została przeniesiona na powoda wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. we W. wobec pozwanej (vide: kolumna 5 – rodzaj i numer umowy, kolumna 6 - data zawarcia umowy, kolumna 7 – wysokość niespłaconego kapitału). Wysokość zadłużenia pozwanego wynika również z przedłożonego przez powoda szczegółowego zestawienia należności i spłat kredytu za okres od 2008-07-20 do 2013-06-07wskazującego w sposób wyczerpujący zarówno daty dokonywanych przez pozwanego spłat i ich wysokość, saldo zadłużenia po dokonaniu spłaty, należność z odsetek umownych, wysokość należności kapitałowych z umowy po terminie płatności, należności kapitałowe z umowy przez terminem płatności, należności kapitałowe łączne. Z zestawienia tego wprost wynika sposób zarachowania wpłat, jak również fakt, iż po dniu 7 czerwca 2013 roku pozwany nie dokonał żadnej wpłaty (k.76-79). Z treści umowy pożyczki natomiast jednoznacznie wynika sposób w jakim zakresie i w jakiej wysokości obciążać będą pozwanego odsetki umowne oraz odsetki karne wynikające z opóźnień w zapłacie kolejnych rat.

Również zarzut przedawnienia roszczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Z przytoczonego przepisu wynika, że przerwanie biegu przedawnienia może nastąpić tylko w wyniku dokonania wyraźnie oznaczonych czynności, które powinny być dokonane przed organem powołanym do rozpoznawania danej sprawy lub egzekwowania danego roszczenia. Do czynności, o których mowa, należy przy tym każda czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Przez czynność podjętą „bezpośrednio w celu” rozumieć należy tylko taką czynność, która może prowadzić do osiągnięcia jednego z wymienionych w omawianym przepisie celów.

Co prawda wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego nie przerywa biegu przedawnienia, jednakże złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji stanowi już czynność, która czyni zadość wszystkim wymaganiom przewidzianym w treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c., jest to bowiem czynność przedsięwzięta przed organem powołanym do egzekwowania roszczenia stwierdzonego bankowym tytułem wykonawczym, która zmierza bezpośrednio do dochodzenia tego roszczenia. Przyjmując zatem, iż złożenie przez poprzednika prawnego w dniu 14 czerwca 2012 roku wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego spowodowało przerwę biegu przedawnienia, to trzeba uznać, że dopiero z chwilą uprawomocnienia się postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu M. K. z 5 grudnia 2013 roku o umorzeniu postępowania egzekucyjnego termin przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo. Skoro zatem pozew został złożony przez powoda dnia 25 lipca 2013 roku podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia okazał się chybiony i nie zasługuje na uwzględnienie.

Za sprzeczny z logiką uznać również należy podniesiony przez pozwanego argument, iż nie zawarł z bankiem umowy pożyczki. Z jednej strony bowiem pozwany kwestionuje legitymację czynną powoda podnosząc argumenty przemawiające w ocenie pozwanego za brakiem skutecznego przelewu wierzytelności, a z drugiej strony oświadcza, iż nie zawierał z poprzednikiem powoda umowy. Dołączona do akt umowa pożyczki nr (...) zawarta 21 sierpnia 2008 roku w Z. pomiędzy R. P. (pożyczkobiorcą) a (...) Bankiem spółką akcyjną z siedzibą we W. potwierdzona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda jednoznacznie potwierdza, iż na wniosek pozwanego została mu udzielona pożyczka na warunkach w niej określonych opiewająca na kwotę 104.220,95 zł. Pozwany w żaden sposób nie udowodnił, iż podpisana przez niego umowa znajdująca się w aktach sprawy nie zawiera jego podpisu, nie zakwestionował również skutecznie jej treści (k.33-35).

Również argument pozwanego o braku dokonywania spłat na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą we W. nie zasługuje na uwzględnienie. Z wystawionego na podstawie art. 96 i nast. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe w dniu 18 grudnia 2011 roku przez (...) Bank S.A. przeciwko dłużnikowi R. P. bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wynika, iż wobec dłużnika przysługiwała bankowi wierzytelność wymagalna w kwocie 87.404,72 zł z dalszymi odsetkami umownymi od kwoty 71.449,98 zł. Z treści tego oświadczenia wynika również, iż pozwany spłacił częściowo pożyczoną mu kwotę.

Mając to wszystko na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości. O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. zgodnie z wnioskiem powoda zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.698 złote tytułem zwrotu kosztów postępowania, na które złożył się koszt uiszczony przez powoda opłaty sądowej od pozwu w wysokości 5.681 zł oraz zwrot uiszczony przez powoda opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Sąd zgodnie z wnioskiem nie zasądził od pozwanego na rzecz powoda obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Katarzyna Sznajder